

# "We zijn echt wel veranderd"

HASSELT

Je bent jong en je mispeutert iets. Het overkomt honderden jongeren. Maar na de aanraking met justitie blijven de tieners vaak getekend voor de rest van hun leven. Vier Limburgse jongeren trekken daarom aan de alarmbel. "We hebben echt keihard gewerkt om weer een normale rol in de maatschappij op te nemen, maar dat lukt heel moeilijk. Het lijkt wel alsof we een stempel voor het leven op ons voorhoofd hebben." De jongeren krijgen daarom hulp van Youth At Risk, een organisatie die elke jongere individueel begeleidt.

Luciano (18), Michael (16), Enes (16) en Serhat (17) pleegden kleinere misdrijven tijdens hun puberteit. Voor ze het wisten zaten ze bij de politie of zelfs in een gemeenschapsinstelling. "Daar kregen ze de vraag van Youth At Risk (YAR) om in een begeleidingstraject te stappen, waarmee we hen weer op een normale manier in de maatschappij willen laten functioneren", leggen Filip Sleurs en Katrien Jansegers van YAR-Vlaanderen uit. "Ze doorlopen 9 maanden lang allerlei



Enkele jongeren, hier onherkenbaar op de foto, zitten samen met hun individuele begeleiders. Ze trekken aan de alarmbel: ze zijn veranderd, maar ze voelen zich vaak ongewenst. Foto Sven DILLEN

samenkomsten, waarbij ze één voor één een individuele coach krijgen die voor hen 24 uur op 24, 7 dagen op 7 klaar staat."

**"ALS JE EENMAAL 'GEKEND' BENT, WORDT ALLES MOEILIJKER. ZELFS EEN HUIS ZOEKEN OF JE INSCHRIJVEN OP SCHOOL**

"Wekelijks hebben we minstens één keer contact", legt Luc Coëlmont uit. Hij is één van de tientallen coaches. "We zien die gasten echt veranderen, soms grote stappen zetten. Het is een heel intens proces, maar tegelijk is het bijzonder jammer dat ze ook nadien nog steeds als dezelfde pleger van fouten gezien worden."

## Ongewenst

"Binnen het gezin lukt het meestal nog wel", zeggen de jongens. "Onze

ouders zeggen dat ze ons hebben zien veranderen tijdens het YAR-traject. Maar helaas blijven er andere problemen. Wie in de eigen buurt bekend staat als iemand die een bekende is bij de politie, geraakt die stempel niet snel kwijt. Andere jongeren wordt afgeraden om met ons te praten. Als we in een jeugdclub of café komen, voelen we ons vaak ongewenst."

"Het verleden uitwissen is ook heel moeilijk, ook al omdat in de media allochtone jongeren nog vaak als

daders van misdrijfjes genoemd worden. De mensen krijgen via tv of krant echt angst ingepompt en dat helpt niet."

**"WAT ER IN HET VERLEDEN IS MISGEGAAN, WAS VAAK ONZE EIGEN FOUT. WE BESEFFEN DAT NU OOK**

"Maar er zijn ook goede dingen. Op school helpen ze ons vanuit verschillende hoeken, tenminste als je ingeschreven geraakt. Want als je eenmaal 'gekend' bent, lukt ook dat niet. Ook een woning zoeken wordt zo een complete ramp. Bij YAR hebben ze ons nochtans doerinzien dat wat er mis is gegaan in het verleden, vaak onze eigen fout was. En we beseffen dat nu ook. Zij bezorgen ons een tweede kans die we dan ook absoluut willen grijpen."

## Beeldvorming

"Maar we moeten het vertrouwen van iedereen weer winnen", zeggen de jongeren. "Ook thuis: onze ouders zeiden eerst ook 'Mijn kind doet zoiets niet...' Tot de politie voor de deur stond. Hun vertrouwen herwinnen, lijkt misschien het makkelijkst maar voor sommigen is ook dat een hele opgave. Maar als je toont dat je 'het' meent, wordt je relatie vaak beter dan ooit. En daar start het. Maar wij zouden graag willen dat de beeldvorming over mensen zoals ons positiever wordt, zodat we ook buiten onze eigen familiekring weer krediet krijgen. We zijn echt wel veranderd in de positieve zin en dat moeten de mensen weten."

Dirk JACOBS